Proletarjusze wszystkich krajów, łączcie się!

ГАЗЕТА «СЕРП» ПОЛЬСЬКОЮ МОВОЮ

SIERP

Wychodzi 2 razy w pięciodniówce

Organ Komitetu Centralnego KP(b)U

WARUNKI PRENUMERATY

Miesięcznie	— r. ..0 k.	Półrocznie	1 „ 2 k.
Kwartalnie	— „ 60 „	Rocznie	2 „ 40 „

DLA ZAGRANICY

Miesięcznie	— dol. cent.	Półrocznie	1 „ 50 cent.
Kwartalnie	— „ 75	Rocznie	3 „ — „

Cena OGŁOSZEŃ — 50 kop. wiersz petitu lub jego miejsce

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI.
Charków, pl. Tewelewa, redakcja „Sierpa"

Telefon Nr. 61 - 60

Nr. 2 (561) | Charków, 3 stycznia 1931 r. | ROK WYDANIA 9-ty | 14-ty ROK REWOLUCJI

„Znaczenie polityczne nowych wyborów do rad polega na tym, że wybory te winny stać się najważniejszym zabiegiem gruntownej przebudowy na praktyce całej pracy rad, przebudowy odnośnie do zadań okresu rekonstrukcyjnego" **(Z rezolucji plenum KC i CKK WKP(b)**

Wszyscy wyborcy — na wybory do rad

Bezwzględnym uderzeniem w kułactwo i jego agenturę — oportunistów

zapewnimy pomyślne przeprowadzenie kampanji wyborczej pod hasłem wykonania pięciolatki w 4 lata, likwidacji kułactwa jako klasy w drodze kolektywizacji masowej, szturmowe przeprowadzenie drugich bolszewickich siewów wiosennych

Co uchwaliło grudniowe plenum KC i CKK WKP(b) w sprawie wyborów do rad

Grudniowe plenum KC i CKK WKP(b), które rozstrzygnęło szereg poważnych zagadnień z dziedziny budownictwa socjalistycznego w trzecim roku pięciolatki, omawiało również sprawę wyborów do rad. W swojej uchwale o wyborach do rad plenum KC WKP(b) zaznacza, że polityczne znaczenie tegorocznych wyborów do rad polega na tym, że wybory te winny się stać **środkiem gruntownej przebudowy pracy rad odpowiednio do zadań okresu rekonstrukcyjnego.**

Przebudowę rad możemy urzeczywistnić na zasadzie **podniesienia roli rad w urzeczywistnieniu gieneralnej linji partji,** nieubłaganie zwalczając oportunizm prawicowy i „lewicowy". Wzmóc rolę rad w praktycznym urzeczywistnieniu polityki leninowskiej — takie jest podstawowe zadanie politycznej kampanji wyborczej.

Odpowiedzią robotników i pracującego włościaństwa na szykowanie interwencji przeciwko krajowi Rad będzie bardziej **zdecydowane natarcie socjalistyczne na całym froncie i wszechstronne wzmocnienie zdolności obronnej kraju.** Treść polityczną i hasła bojowe tego natarcia dał 16-ty zjazd partji i teraźniejsze plenum KC i CKK. **Pod sztandarem tych uchwał winny się odbyć wybory do rad.**

Podczas wyborów do rad należy szeroko rozwinąć sprawdzenie urzeczywistnienia i dalszego rozwoju **leninowskiej polityki narodowościowej,** wzmocnienie łączności międzynarodowej, solidarności proletarjackiej i współpracy **wszystkich** narodowości ZSRR oraz rozwój ich kultur narodowościowych co do form i proletarjackich co do treści.

Zwycięskie budownictwo socjalistyczne w ZSRR najdobitniej się uwidacznia w urzeczywistnieniu hasła **„Pięciolatka w 4 lata".** Urzeczywistniane są nie tylko uchwalone przez partję **szybkie tempa uprzemysłowienia,** lecz, co jest nader ważne, także **polityka likwidacji kułactwa, jako klasy, na podstawie powszechnej kolektywizacji.**

Wszystko to wymaga stanowczej i szybkiej przebudowy pracy rad odpowiednio do podstawowych zadań obecnego okresu budownictwa socjalistycznego.

Przebudowa pracy rad oznacza włączenie nowych mas aktywu radzieckiego z fabryk i kolektywistów, w pierwszym rzędzie — szturmowców do pracy w radach.

Mając za podstawę ten aktyw, rozwijając w dalszym ciągu ruch szturmowy, organizując biedotę, rady pod kierownictwem partji jeszcze bardziej utrwalą swój **związek z masami pracującemi** i przyciągną je do czynnego udziału w budownictwie socjalistycznym. **Trzeba więc, by rady całą uwagę skierowały na ruch szturmowy i rozwój kolektywizacji.**

Ażeby przebudować pracę rad od **podstaw,** należy koniecznie zapewnić **urzeczywistnienie gieneralnej linji partji bez oportunistycznych prawicowych i „lewicowych" wypaczeń w** pracy praktycznej, a przedewszystkim w praktyce organów **kierowniczych** rad. W radach nie ma miejsca dla oportunistów i dwulicowców. Tylko na podstawie **nieubłaganej walki** z praktyką prawicowo-oportunistyczną można i trzeba podnieść rolę rad w praktycznym urzeczywistnianiu gieneralnej linji partji w budownictwie socjalistycznym.

Wybory do rad winny ulepszyć skład rad. **Czołowe miejsce w radach należy do szturmowców w ośrodkach robotniczych i do przodujących kolektywistów na wsi, zarówno partyjnych, jak i bezpartyjnych.** Lenin powiedział: „Źle urzeczywistniamy hasło: wysuwajcie bezpartyjnych, sprawdzajcie przy pomocy bezpartyjnych pracę partyjnych". Należy więc w radach miejskich i RKW zapewnić należyte miejsce wypróbowanym w pracy bezpartyjnym, wysuwając robotników i robotnice, kolektywistów, parobków, biedaków indywidualnych, średniaków, włościanki i młodzież pracującą.

W związku z likwidacją okręgów i przeniesieniem centrum ciężkości całej pracy partji i władzy do rejonu, wybory do rad mają w tym roku wielkie znaczenie. Rejonowanie utworzyło podstawę dla przybliżenia aparatu partyjnego i radzieckiego do mas, do wsi i kolektywów. Wybory do rad winny **utrwalić i wzmocnić organy rad w rejonach,** zapewnić wszechstronne wzmocnienie przez kadry partyjno-radzieckie organów rejonowych.

Wybory do rad, włączając miljonowe masy pracujących do sprawdzenia polityki i całej roboty praktycznej władzy radzieckiej, są jednym z podstawowych sposobów **rozwoju demokracji radzieckiej, t. j. wzmożenia czynności mas w całym budownictwie socjalistycznym.**

Jest to ważne, szczególnie obecnie, gry klasa robotnicza rozpoczyna urzeczywistnienie zadań trzeciego roku pięciolatki, który jest **decydującym rokiem** dla bezwzględnego urzeczywistnienia pięciolatki w 4 lata.

Zadanie to wypełnimy tymbardziej pomyślnie tylko wówczas, gdy cała masa pracujących weźmie czynny udział w wyborach. **Czynny udział proletarjatu i mas pracujących w wyborach zapewni należyty entuzjazm w sprawie przebudowy pracy rad i w ten sposób stanie się poważnym krokiem w dziedzinie wzmocnienia rad, urzeczywistnienia leninowskiej polityki na praktyce.**

Oczyśćmy rady od wrogów klasowych

Łastowiecka rada wiejska, rej. Kamieniec-Podolski

W naszym rejonie kampanja wyborów do rad odbywa się w warunkach zaostrzonej walki klasowej. Podczas kampanji przedwyborczej i sprawdzania pracy rad wiejskich wykryto dużo faktów przedostania się do rad wrogów klasowych. Do Łastowieckiej rady wiejskiej przedostali się kułacy i ekspertnicy, jak Hawryluk, do którego zastosowano uchwałę z dnia 3 lipca za niewykonanie ścisłego zadania zakupów zboża, Ratuszniak — agient kułacki, przyciągnięty do odpowiedzialności za poderwanie zakupów zboża. D. Kowal, któremu doprowadzono plan do zagrody. Po wydaleniu z rady wiejskiej, ci „członkowie" starali się uchodzić za niesłusznie skrzywdzonych. Biedota i średniacy, pobierając uchwały o sprzedaniu mienia kułaków, podrywających zakupy zboża, biorą pod uwagę szkodnictwo kułaków, którzy przedostali się do rady wiejskiej i tym dają druzgocący odpór kułakom i ich agientom.

We wsi Sokole u członka rady wiejskiej Woronowickiego wykryto kilka worków zboża **zakopanych w ziemi.** Inny członek rady K. Krawiecki sprzedał 42 pudy zboża spekulantom.

Tylko wspólnemi siłami kolektywistów, biedoty i średniaków, przy ich szerokim udziale w kampanji wyborów do rad, damy odpór wszystkim zakusom wroga klasowego, oczyścimy rady od wrogich elementów i wzmocnimy je dla dalszej walki o budownictwo socjalistyczne, o pięciolatkę w 4 lata, o powszechną kolektywizację i likwidację kułactwa, jako klasy.

K.

Na zbrodnie kułackie pracujące włościaństwo odpowiedziało czerwonym obozem zboża, wstąpieniem do kolektywu i spotęgowaniem udziału w wyborach do rad

Kniahenin

W warunkach zaostrzonej walki klasowej przechodzi kampanja wyborów do rad w naszej wsi. Rada wiejska i organizacja KNW po bolszewicku nacierają na resztki elementów kapitalistycznych, wykrywając schowane przez kułaków zboże. U kułaka Matyszenia **znaleziono zakopane w ziemi 50 pud. zboża, które zgniło.** U Hordona znaleziono 25 pud. zboża.

Brygada aktywistów, walcząc o zboże, stała się inicjatorem organizacji kolektywu, do którego wstąpili biedacy i średniacy. Na przewodniczącego kolektywu obrano przewodniczącego rady wiejsk. t. Mielnika. Miejscowi kułacy z popem Solowjowym na czele w tych dniach podpalili gospodarkę przewodniczącego kolektywu t. Mielnika.

Sąd proletarjacki ukarał wrogów budownictwa socjalistycznego: podpalacza popa skazano na 10 lat więzienia, kułaka Matyszenia na 8 lat. Necht'owa na 6 lat więzienia. W odpowiedzi na zakusy wrogów klasowych **organizacje wiejskie zorganizowały czerwony obóz w ilości 1300 pudów zboża i prawie dwukrotnie zwiększył się kolektyw.**

Biuro RKP w swej uchwale nawołuje wszystkie organizacje do czynnego udziału w wyborach, do tempów szturmowych, do wzięcia na holownik społeczny słabszych organizacji. W walce o generalną linję partji wzmagamy natarcie na wrogów klasowych, którzy marzą o przedostanie się do rad.

Franciszek Kaczyński.

WIĘCEJ CZUJNOŚCI KLASOWEJ

Babczyn, rejon Kamieniecki

Organizacja KNW naszej wsi wykryła byłych petlurowców Barabasza, S. Dudka i członka rady wiejskiej M. Baziaka. Ci obcy dla nas ludzie przy omawianiu kandydatur do rady wiejskiej dogadali się między sobą, ażeby się przedostać do rady. Czujność klasowa biedoty jest rękojmią zwycięstwa nad wrogiem klasowym.

Nie dopuścimy wrogów klasowych do rady wiejskiej!

K. I.

Na zebraniu wyborczym we wsi Ormiańskie.

3-cia sesja CKW ZSRR — 4-go stycznia 1931 r.

Otwarcie 3-ciej sesji CKW ZSRR 5-go zwołania odbędzie się 4 stycznia 1931 roku.

Porządek dzienny:

1. O ludowo-gospodarczym planie ZSRR na 1931 rok (cyfry kontrolne) — referent t. Mołotow (Skriabin) i t. Kujbyszew.

2. a) Jednolity plan finansowy i budżet państwowy ZSRR na 1931 rok — referent t. Grińko.

b) Koreferent komisji budżetowej CKW ZSRR w sprawie jednolitego planu finansowego i budżetu państwowego ZSRR na 1931 r. — koreferent t. Czuckajew.

3. Referat Ludowego Komisarjatu Pracy ZSRR o zadaniach w sprawie przygotowania wykwalifikowanej siły roboczej dla gospodarki ludowej ZSRR — referent t. Cichon.

4. O zwołaniu 6-go zjazdu rad ZSRR — referent t. Jenukidze.

5. O zatwierdzeniu uchwał, przyjętych w okresie pomiędzy sesjami, które mają być zatwierdzone przez sesje CKW ZSRR — referent t. Miedwiedlew.

Tow. Krzyżanowskiego nagrodzono orderem Lenina

Prezydjum CKW ZSRR **uchwaliło** nagrodzić orderem **Lenina za** wyjątkowe zasługi w gałęzi **elektryfikacji ZSRR t. KRZYŻANOWSKIEGO, kierownika pracy w sprawie układania planu „Goerlo", służącego za podstawę dla pomyślnego urzeczywistnienia przez masy pracujące pięcioletniego planu rozwoju gospodarki ludowej ZSRR.**

PODARUNEK PRACUJĄCYCH OLEWSZCZYZNY ROBOTNIKOM FABRYKI TRAKTORÓW W CHARKOWIE

Pod kierownictwem organizacji partyjnych masy pracujące rejonu Olewskiego wykonały plan zakupów mięsa na 162 proc. i poza planem przygotowały 600 wołów, które specjalnym eszelonem skierowano do Charkowa dla robotników fabryki traktorów, jako podarunek od nas.

Robotnicy fabryki traktorów! Przyśpieszajcie budownictwo olbrzyma, dajcie możność prędzej wypuścić nowe oddziały stalowych koni na łany socjalistyczne. Przyśpieszy to masową kolektywizację na tej podstawie likwidację kułactwa, jako klasy.

Sekretarz Olewskiego RKW Szerstow.

Ściągnąć podatek rolny z kułaków do 15 stycznia

CKW i RKL ZSRR **uchwaliły** uznać za niezadawalniające opodatkowanie gospodarstw kułackich **jednolitym podatkiem rolnym w** indywidualnym porządku. RKL zaproponowała rządom republik związkowych zobowiązać rady miejscowe i komitety wykonawcze użyć zabiegów dla **wyjawienia wszystkich gospodarstw kułackich,** mając na względzie, ażeby zakończyć pobieranie podatku z gospodarstw kułackich **nie później, niż do 15 stycznia 1931 roku.** Radzieckim komisarjatom ludowym i krajowo-obwodowym komitetom wykonawczym udziela się prawa detalizować i wzmacniać odpowiednio do miejscowych warunków oznaki gospodarstw kułackich. Rada Komisarzy Ludowych zobowiązała radzieckie organy pilnie przestrzegać, ażeby nie dopuszczać do opodatkowania w porządku indywidualnym gospodarstw średniackich, ażeby naruszających to prawidło pociągać do surowej administracyjnej i sądowej odpowiedzialności.

Robotnicy polacy Charkowa szykują się do wyborów do rady miejskiej

Dnia 28 grudnia w polskim klubie robotniczym im. Waryńskiego w Charkowie odbyło się zebranie robotników polaków, na którym wysłuchano referatu o wyborach do rad i o zadaniach trzeciego roku pięciolatki.

Każdy robotnik i robotnica, każdy pracujący — mówi się w rezolucji — winien wziąć jak najaktywniejszy udział w wyborach do rad. Ani jednego robotnika — polaka, któryby nie wziął udziału w wyborach do rady miejskiej. Klasowo proletarjackie rady, zdecydowane przeprowadzenie generalnej linji partji, bezwzględna **walka** z oportunizmem na praktyce, masowy udział pracujących we wszystkich dziedzinach roboty rad na zasadzie współzawodnictwa socjalistycznego, szturmowości i wzmocnienia zdolności obronnej ZSRR — oto nasza odpowiedź kułakom, szkodnikom i wrogim elementom.

Niech żyją rady, bojowy sztab rozwiniętego natarcia socjalistycznego!

Wszyscy na wybory do rad!

Niech żyje partja komunistyczna — kierownik rad i budownictwa socjalistycznego!

A.

Plan szturmowy decydującego roku pięciolatki

Cyfry i tempa druzgocące oportunistów prawicowo-„lewicowych“

(Z referatu przewodniczącego RKL USRR tow. Czubara)

(Dokończenie)

Burzliwie wzrasta gospodarka wiejska Ukrainy

Powinniśmy zapewnić rozszerzenie obszaru zasiewów do 30 miljonów ha. W porównaniu z zeszłym rokiem jesienią rozszerzyliśmy obszar zasiewów prawie 13,6%. Na 1931 rok projektujemy rozszerzyć obszar zasiewów do 30 miljonów ha. Takiego obszaru zasiewów również nie było nigdy na Ukrainie. Prawie całkowicie wykorzystamy całą zdatną dla uprawy ziemię i dlatego powinniśmy obecnie zaostrzyć uwagę na walce o podwyższenie urodzajności, o jakość roboty.

Jednakże rośniemy nie tylko ilościowo. Z czego powinny się składać te 30 miljonów? Znacznie powinien wzrosnąć obszar gospodarstw radzieckich, a mianowicie do 2,1 milj na ha. Kolektywy powinny ogarnąć 18,8 miljonów ha. Gospodarstwom indywidualnym przypada w udziale 9,1 miljonów ha. Dlatego zasadnicza masa wytwórczości skupia się już w odcinku socjalistycznym.

Jest to odpowiedzią dla renegata marksizmu — Kautskiego, który uczy socjal-demokratów, że z ruchu kolektywistycznego nic nie wyjdzie. **Jest to odpowiedzią dla prawicowych odchyleńców agentury kułactwa. Jest to również odpowiedzią dla prawicowo „lewackich“ zaskokowców, którzy mówili o tem, że obecnie należy odpocząć na tym poziomie i nie walczyć aktywnie o powszechną kolektywizację.** To dowodzi wszystkim tym, którzy interesują się procesami budownictwa socjalistycznego, że w warunkach dyktatury proletarjatu, pod kierownictwem partji komunistycznej walka o komunizm, walka o socjalizm wciela się w konkretne programy miljonowych mas i oblicza się określonemi konkretnemi zdobyczami.

Walka o podwyższenie urodzajności powinna trwać w dalszym ciągu. Łatwiej ją obecnie przeprowadzać, gdy zasadnicza masa włościaństwa zorganizowała się już w kolektywy, gdy gospodarstwa radzieckie znacznie wzmocniły swoje pozycje, gdy kulturalny poziom mas znacznie wyrósł.

Utworzymy mocną bazę dla rozwoju hodowli bydła

Powinniśmy rozstrzygnąć zagadnienie hodowli bydła taką drogą, jaką rozwiązywaliśmy zagadnienie zbożowe: **na bazie kolektywizacji, na bazie utworzenia gospodarstw radzieckich, podtrzymania rozwoju i ochrony bydła w gospodarstwie indywidualnym.**

Niektórzy stawiają sprawę w ten sposób: — dobrze, mówicie o rozwoju hodowli bydła a niekiedy na zasadzie kontraktacji zabieracie ostatnią krowę. Lecz jeśli my zaraz obliczymy ile państwo otrzymuje bydła i ile niszczą go tam na wsi skrycie, to otrzymamy bardzo ciekawe cyfry: **prawie w czwornasób więcej niszczy się przychówku i dużego bydła na wsi w porównaniu z tym, co państwo przygotowuje dla zaopatrywania robotników.**

Walkę za oszczędzenie bydła, o rozwinięcie hodowli bydła należy przeprowadzać drogą powszechnej kolektywizacji, drogą rozwinięcia hodowlanych gospodarstw radzieckich, rozwoju ferm kooperacji robotniczej. **W walce przeciwko kułactwu, bezlitośnie niszcząc jego kułacką podrywającą robotę, w walce o powszechną kolektywizację rozstrzygamy sprawę hodowli bydła, tak samo, jak rozstrzygnęliśmy problemat zbożowy.**

Dla hodowli bydła powinniśmy **przygotować bazę karmową.** Tu jest również potrzebna planowa walka i wykorzystanie wszystkich środków, które nie zostały wzięte pod uwagę przez plany. **W 1931 roku powinniśmy zwrócić specjalną uwagę na kiszenie, przygotować niezbędną produkcję w dostatecznej ilości mając na względzie,** aby baza karmowa dla rozwoju hodowli bydła była całkowicie zabezpieczona.

A tu stawiamy sobie duże zadanie. Ilość wielkiego bydła rogatego powinniśmy zwiększyć o 14.3%, świń o 83%, owiec — o 7.5%, ilość ptactwa mamy zamiar zwiększyć w **dwójnasób** w ten sposób, ażeby w 1932 r. wstąpić z bardziej potężną bazą hodowli bydła, ażeby znacznie podnieść spożywanie ludności pracującej.

Wzmocnić powszechną kolektywizację

Kolektywizację tego roku powinniśmy rozwinąć w ten sposób, **żeby do końca roku ogarnąć prawie całe 80% wszystkich gospodarstw.** W rozmaitych rejonach będzie się to różnie przedstawiać.

Co sprzyja wykonaniu takiego olbrzymiego planu? Przedewszystkim zbadanie tych rezultatów, które mieliśmy w roku ubiegłym. Po drugie będzie temu sprzyjać rozwijanie sieci stacji maszynowo-traktorowych. Mamy obecnie około 160 stacji maszynowo-traktorowych, **a będziemy mieć ku wiośnie 1931 roku 304, a w końcu roku — 321 stacji maszynowo traktorowych.** Są to takie środki, z któremi łatwiej dokonywać kolektywizacji.

W roku ubiegłym mieliśmy błędy przy przeprowadzaniu kolektywizacji. Błędy zostały poprawione, lecz mogą one mieć miejsce jeszcze obecnie. Dla usunięcia ich powinniśmy przedewszystkim **rozwinąć masową pracę wśród włościan, aby doprowadzić do każdego włościanina rezultaty kolektywnego gospodarowania i zrobić tak, ażeby te rezultaty stały się jasne dla wszystkich.** Po drugie powinniśmy podnieść świadomość tych mas, wykorzystać ten aktyw, który zbliżony jest do wsi, wykorzystać brygady holownicze z pośród kolektywistów.

Transport należy upozadkować

Olbrzymiej wagi zadania stawiamy przed naszym transportem. **Obciążenie naszego transportu musi wzrosnąć w ciągu tego roku o 42%.** Należy uważyć o to, żeby transport nie stał się zatorem, żeby nie hamował on tempów socjalistycznych w rozwoju naszej gospodarki ludowej. Mamy nadzieję otrzymać z budżetu związkowego około 32 miljony rubli; z budżetu republikańskiego wyznaczamy określone sumy na budowę dróg.

W bolszewickich tempach szykować nowe kadry

Ilość pracy najemnej we wszystkich dziedzinach gospodarki w 1931 roku powinna wzrosnąć o 45,4%, ilość robotników przemysłu cenzowego winna wzrosnąć o 18,7%, ilość robotników zatrudnionych w budownictwie — o 23,6%. Na budownictwie powinno być zatrudnionych 345 tysięcy robotników.

Ogółem jeśli wziąć przeciętnie za rok potrzeba nam

436 tysięcy nowych robotników

Nie wliczamy w to robotników, zatrudnionych w gospodarstwie wiejskim, a tylko robotników przemysłu

190 tysięcy mamy zamiar przyciągnąć z pośród członków rodzin robotniczych. W tym celu powinniśmy prawie o 130% zwiększyć sieć instytucji odżywiania społecznego, powinniśmy ponad 20 miljonów rubli wydać na ogródki dziecięce, żłobki i t. d.

255 tysięcy robotników ze wsi

Ze wsi powinniśmy wziąć prawie 255 tysięcy robotników. Jak to zrobić? Naturalnie tu należy stosować system umów, ażeby w planie każdego kolektywu było przewidziane nie tylko obsługiwanie swych zadań, **lecz i w pewnej mierze uprzemysłowienie kraju, ogólne budownictwo i t. p., ażeby każdy kolektyw w mniejszym lub większym stopniu dopomógł nam urzeczywistnić te plany.**

Z siłą roboczą damy sobie radę stosunkowo łatwo.

Brak nam technicznych kadrów administracyjnych

Proces Ramzina i spółki wyjawił, że część specjalistów burżuazyjnych, która nie wierzyła w zwycięstwo socjalizmu, szkodziła nam. Tę część specjalistów powinniśmy jak najprędzej zamienić.

Dlatego tak ostro stoi sprawa przygotowania kadrów, przyczym nie tylko kadrów technicznych, lecz i kadrów organizatorów, pedagogów i innych. My, towarzysze, powinniśmy w tym, 1931 roku znacznie

zwiększyć rozchody na przygotowanie kadrów,

gdyż powinniśmy znacznie zwiększyć ilość ludzi, przyciąganych do nauki. Jeśli w wyższych zakładach naukowych i w technicznych zakładach naukowych na 1 stycznia 1931 roku będzie 62.000 osób, to na 1 stycznia 1932 r. winno być już 87.000 studentów; w technikach zamiast 127.000 winno być 186.000; w fabrycznych szkołach zamiast 70.000, winno być 102.000, w szkołach masowej oświaty zawodowej winno być zamiast 55.000 — 124.000.

Jeśli wziąć, ilu ludzi uczy się, czyli wliczyć w tę cyfrę uczniów szkół pracy, siedmi latek, szkół dla nie piśmiennych i małopiśmiennych i różne kursy, **to u nas z 30 miljonów ludności, prawie 5 miljonów, czyli połowa ludności uczy się w tych lub innych zakładach naukowych.**

Mobilizacja środków — Jakość roboty

Dla urzeczywistnienia śmiałych planów bolszewickich należy

większą uwagę zwrócić na mobilizację środków

i na prawidłowe wykorzystanie ich. Nie należy pozwalać na marnowanie środków, jak niekiedy to ma miejsce. Każda kopiejka niepotrzebnie wydana skraca tempa roboty, skraca kulturalne przygotowanie mas pracujących. Dlatego też w walce o urzeczywistnienie pięciolatki w 4 lata powinniśmy zwrócić specjalną uwagę na mobilizację wszystkich środków, na walkę ze stratami, **a przedewszystkim dla zachowania, dla gospodarczego wykorzystania ich, dla udziału samych mas w walce o jak najbardziej celowe wykorzystanie ich.**

Chcę jeszcze ześrodkować waszą uwagę na sprawach walki o

wskaźniki jakościowe.

Dla ilustracji przytoczę następujące dane. Powinniśmy na Ukrainie wytopić surowca żelaza o 41,9% więcej, niż wytapiano w zeszłym roku, czyli dać 5.148 tysięcy tonn. W jaki sposób możemy tego dokonać? Nie tylko drogą budowy nowych wielkich pieców, nie tylko budową fabryk w 1931 roku, **lecz także lepszym przygotowaniem surowca, lepszym wykorzystaniem istniejących instalacji.** Wskaźniki jakościowe wykorzystania wielkich pieców są bardzo złe.

Naturalnie, możemy osiągnąć **wysokie wskaźniki jakościowe w walce o wykonanie programu**, gdy uważnie, **zorganizowanie**, po bolszewicku podejdziemy do wykorzystania wszystkich środków.

Ku nowym decydującym zwycięstwom

Pod kierownictwem partji komunistycznej, masy miljonowe **istotnie po bolszewicku** zabiorą się do wykonania tych programów, **zjednoczywszy się** dookoła gieneralnej linji partji komunistycznej. Nasze organy dyktatury proletarjatu rady wiejskie, osadowe miejskie, RKW i nasze instytucje centralne wzmocnią pracę, przebudują ją stosownie do nowych zadań, pozbędą się tych szkodników, którzy hamują naszą walkę i zamienią ich nowemi kadrami proletarjackiemi.

Należy połączyć rewolucyjny **entuzjazm** klasy robotniczej i **kolektywistów w** walce o tempa bolszewickie z **siłami nauki**, która z oddaniem **pracuje nad budownictwem** socjalizmu **w naszym kraju.** W tych warunkach **przezwyciężymy** wszystkie trudności i nie dopuścimy **do** wyrw, zabezpieczymy wykonanie **trzeciego** roku pięciolatki. W ten **sposób zapewnimy** wykonanie pięciolatki **w 4 lata** i zabezpieczymy pozycje, z **których nas** nie wyprze żadna fala otaczającego **nas** morza kapitalistycznego **(Huczne i długotrwałe oklaski)**

W niezłomnej walce na dwa fronty, z prawicowym i „lewicowym“ odchyleniem — wykuwajmy stalową jedność szeregów bolszewickich

Podstawowym zadaniem komórek partyjnych na wsi jest organizacja i kierownictwo ruchem kolektywistycznym

Mocne komórki wiejskie i kolektywne — rękojmia urzeczywistnienia gieneralnej linji partji na wsi

OPORTUNISTYCZNE KIEROWNICTWO, NIEZDOLNE DO PRZEISTOCZENIA KOMUNY „SIERP“ WE WZOROWĄ KOMUNĘ, ZOSTAŁO USUNIĘTE

Susły, rej. Nowogródzko-Wołyński

Komuna „Sierp“ rozwija się. Posiada ona 90 krów, 108 świń, 114 sztuk przychówku i 55 koni. Wybudowano oborę na 100 krów, a obecnie buduje się chlew; odremontowano duży kurnik oraz warsztaty maszyn, sporządzono 4 doły i wieże dla kiszonki.

Zasiano 81 ha ozimej pszenicy i 142 ha żyta. Zakupy zboża wykonano w rozmiarze 4882 pudów, zamiast 4500; pożyczki rozpowszechniono na 1000 rb.

Są jednak także braki: brak planowości w pracy, wskutek czego źle zorganizowano kampanję sprzętu urodzaju; brak dyscypliny pracy, szturmowości i współzawodnictwa, niską wydajność pracy i bezgospodarność. Niedostateczna praca kulturalno - oświatowa.

Komórka komsomolska w życiu komuny udziału prawie nie przyjmowała; zebrania odbywają się rzadko. Po otrzymaniej naganie praca się nieco ożywiła.

RKP omówił stan pracy w komunie. RKP stwierdził, że **komuna ma wszystkie możliwości, by stać się komuną wzorową.** RKP udzielił nagany biuru komórki partyjnej i frakcji rady komuny i wymaga, by wszyscy partyjnicy, komsomolcy, ogół komunardów, rozwijając współzawodnictwo i szturmowość, w najkrótszym czasie zlikwidowali braki. Lecz uprzedzenie RKP nie poskutkowało. Stan pracy nie uległ zmianie.

Kierownictwo komuny w sposób oportunistyczny odniosło się do pracy i nie zdołało zorganizować komunardów i uporządkować pracy.

W związku z powyższym RKP w uchwale z dnia 16 grudnia polecił frakcji „kolgospsekcji“ rozwiązać radę komuny i przewodniczącego rady — Pietrowa usunąć z pracy; sprawę o bezgospodarności w komunie skierować do KK RKI w celu pociągnięcia winnych do odpowiedzialności.

M.

ZADANIA NATARCIA SOCJALISTYCZNEGO URZECZYWISTNIAMY PO LENINOWSKU

Rejon Wczorajszański

W naszym rejonie wre olbrzymia robota. Pod kierownictwem RKP i RKW w całej pełni idą **przygotowania do wyborów do rad,** zarządów KNW, organów kierowniczych organizacji partyjnych.

Wybory organów partyjnych przechodzą w rejonie pod hasłem urzeczywistnienia gieneralnej linji partji i uchwał 16-go zjazdu WKP(b) i 11-go zjazdu KP(b)U.

Na zasadzie **krytyki i samokrytyki bolszewickiej,** w walce o urzeczywistnienie pierwszorzędnego zadania — **„obliczem do kolektywizacji gospodarki rolnej“,** zwalczając przejawy oportunizmu na praktyce, RKP dla dopomożenia komórkom partyjnym w **kampanji** wyborczej nadesłał swoich **przedstawicieli**, którzy sprawdzają **linję** klasową komórek, udział ich w **socjalistycznej** przebudowie **wsi**, **ich** rolę kierowniczą w kolektywizacji, kierownictwo i pomoc w **pracy rad** wiejskich, organizacji KNW i **organizacji** społecznych, walkę **z kułactwem** i jego agentami i **t. d.**

Rejonowa organizacja **partyjna** zmierza do konferencji **rejonowej mocna i po bolszewicku jednolita,** co też zapewnia, że zadania **socjalistycznego** natarcia **całym frontem** urzeczywistni ona po **leninowsku.**

K.

KOMSOMOŁ WCZORAJSZAŃSZCZYZNY NA PIERWSZEJ LINJI FRONTU NATARCIA SOCJALISTYCZNEGO

Rejon Wczorajszański

Organizacja komsomolska w rejonie Wczorajszańskim brała czynny udział we wszystkich kampanjach polityczno - gospodarczych. **Z prawdziwym zapałem rewolucyjnym pracowały nasze komórki komsomolskie,** nacierając na elementy kapitalistyczno-kułackie w dziedzinie kolektywizacji gospodarki wiejskiej, walcząc o wzmocnienie kolektywów. W przeciągu ostatniego okresu w rejonie pracowało około **30 brygad szturmowych,** które w tempach bojowych walczyły o wykonanie planów i zadań kampanji gospodarczych. Organizacja komsomolska ogłosiła pochód o powszechne **nauczanie,** likwidację **niepiśmienności i politechnizację** szkół. Pod **kierownictwem** partji komunistycznej, **walcząc** o gieneralną linję partji, organizacja komsomolska zwalczała **odchylenia** od linji partji — **oportunizm** prawicowy i **„lewicowy“.** Rejonowa konferencja **komsomolska** pod hasłem krytyki i **samokrytyki** bolszewickiej podsumowała **wielkie** zdobycze i gotowa jest do **dalszej** walki o urzeczywistnienie **uchwał** 16-go zjazdu partji, o **wykonanie** zadań trzeciego roku **pięciolatki.**

K. Kościuszko.

Bojowe zadania drugiej wiosny kolektywistycznej

Rejon Szepetowski

Drugi bolszewicki siew wiosenny wysuwa przed gospodarką rolną rejonu następujące zadania bojowe:

Do 1 kwietnia 1931 roku powinniśmy skolektywizować 63 proc. ornej ziemi rejonu, czyli 21390 ha; obszar zasiewów winien być zwiększony o 15 proc. w stosunku do 1930 roku w drodze całkowitego zniszczenia ugorów nieuprawionych. W ten sposób obszar zasiewów w rejonie dosięgnie 24.113 ha. Dla ulepszenia gospodarki zbożowej w kolektywach ma być zasiane 4813 ha kultur gatunkowych. Dla podniesienia urodzajności buraków cukrowych rejon ma otrzymać około 2400 centnarów nawozów sztucznych. Dla siewów wiosennych organizujemy fundusz nasionowy w kolektywach w rozmiarze 6900 centn., w zagrodach indywidualnych — 3941 centn. Nasion do siewów wiosennych powinniśmy zbejcować 79.651 pud., z czego 51.478 pud. w kolektywach i 23.173 pudy w zagrodach indywidualnych. Oczyścić trzeba 108.080 pud. nasion, z czego w kolektywach 73.577 pud., a w gospodarstwach indywidualnych — 34.573 pudy.

Dla remontu narzędzi rolniczych w rejonie organizuje się 18 kuźni. Pozatym w kolektywach, gospodarstwach radzieckich i gromadach rolnych będzie pracowało 5 wyjazdowych remontowych brygad.

Wszystko to wymaga licznych kadrów agropracowników. W tym celu rejonowy wydział rolny od 10 grudnia rozpoczął kursy przygotowawcze dla majstrów brygadierów w kolektywach w ilości 250 osób. Agropropaganda ma ogarnąć nie mniej, niż 15.000 osób.

Urzeczywistnienie tych wszystkich zadań winno zwiększyć urodzaj w kolektywach o 11 proc., w gromadach rolnych o 7 proc., a produkcja ziarna zwiększy się ogółem o 20 proc.

Takie oto zadania wysuwają przed nami drugie bolszewickie siewy wiosenne.

Aby wykonać te poważne zadania, należy w tempach szturmowych natychmiast rozpocząć pracę przygotowawczą. Plany siewów są już doprowadzone do kolektywów i gromad rolnych. Koniecznym jest niezwłocznie wyjaśnić brak maszyn rolniczych, oraz niezbędny remont i pomoc biedocie.

Niezwłocznie przystąpić do organizacji funduszów nasionowych, Tryjer powinien huczeć dzień i noc.

Urzeczywistnienie tych wszystkich zadań przyśpieszy tempa socjalistycznej przebudowy wsi i zapewni ostateczne zwycięstwo kolektywizacji powszechnej, która wykorzeni resztki kapitalizmu w naszym rejonie drogą zlikwidowania kułactwa, jako klasy.

J. Chruścikowski.

Do siewów wiosennych traktory będą odremontowane na czas.

Na zasadzie leninowskiej polityki narodowościowej w bezwzględnej walce przeciw nacjonal-oportunistom—agenturze wroga klasowego w szeregach WKP(b) — budujemy polską kulturę proletarjacką w ZSRR

W sprawie stanu i zadań pracy wśród polskiej ludności pracującej ZSRR

(Z referatu tow. Nejmana na wszechzwiązkowej naradzie w sprawie pracy wśród pracującej ludności polskiej)

Istota nacjonal-oportunizmu na odcinku polskim polega na tym, że jest on wyrazicielem w szeregach WKP(b) niezadowolenia z dyktatury proletarjatu polskiego kułactwa, nepmaństwa, resztek burżuazyjnej inteligencji, którzy dążą do obalenia dyktatury proletarjatu, do przyłączenia Białorusi i Ukrainy Radzieckiej do Polski faszystowskiej, do rozszerzenia jej terytorjum do granic 1772 roku. Te dążenia kułacko księżowskonepmańskie organicznie się łączą z planami zaborczemi polskiego faszyzmu. Nacjonal-oportunizm, będący agenturą wrogich nam klas, leje wodę na młyn polskiego faszyzmu i interwencji.

Polskie kułactwo, kler katolicki stara się przekonać polskie masy pracujące, że polacy bez różnicy klasowego położenia, mają jedno wspólne zadanie—żyć w zgodzie, nie „krzywdzić" jeden drugiego.

To znaczy, że kułactwo, księża —agientura polskiego faszyzmu, —opierając się na resztkach ideologji t. zw. „jedności narodowej" i religijnej polskich mas pracujących, starają się utrzymać biedotę i masy pracującego włościaństwa pod swym wpływem, aby nadal je wyzyskiwać i wykorzystać dla celów zaborczych polskiego faszyzmu.

Kułactwo i księża starają się wciąż wpoić w polskie masy pracujące przekonanie, że budownictwo „prawdziwej" polskiej kultury, jest możliwe tylko w granicach Polski faszystowskiej.

Oczywiście kułactwu i księżom chodzi o kulturę polskiego faszyzmu, o kulturę Czapskich, Branickich i t.p., to znaczy o uciemiężenie mas pracujących, o przywrócenie starych porządków—odebranie fabryk, odebranie ziemi pracującemu włościaństwu, o podbój Ukrainy i Białorusi Radzieckiej. O taką „kulturę" chodzi polskiemu kułactwu i księżom, poto się tak gorączkowo przygotowuje do napaści zbrojnej na ZSRR Polska faszystowska.

Kułacy i księża wszelkiemi środkami starają się odosobnić polską biedotę i masy pracującego włościaństwa od wspólnej walki o kolektywizację razem z biedotą ukraińską, białoruską lub innej narodowości.

Nacjonal-oportuniści wtórują im, twierdząc (Heltman), że polskie masy pracujące nie były bezpośrednio zainteresowane w Rewolucji Październikowej 1917 r.

Sami zaś kułacy i księża tworzą wspólny blok z ukraińskiemi i białoruskiemi kułakami dla walki z biedotą, przeciw kolektywizacji. Bo tego wymagają ich wspólne klasowe interesy, tego wymagają zaborcze plany polskiego faszyzmu.

Zwłaszcza na obecnym etapie rozwoju budownictwa socjalistycznego, kiedy czas istnienia kułactwa jako klasy jest obliczony na dość krótki termin, kiedy zwycięskie budownictwo przemysłu socjalistycznego niszczy również i nepmańskie elementy, resztki kapitalistycznych niedobitków, w obliczu swojej zagłady klasowej, ze zwierzęcą zawziętością występują do walki z dyktaturą proletarjatu. Śpieszy się również świat kapitalistyczny przy czynnej pomocy socjalfaszystów do obalenia dyktatury proletarjatu—drogą zbrojnej interwencji.

Właśnie w tym okresie czasu winniśmy być nadzwyczaj czujni i aktywni w pracy i w walce, a zwłaszcza na odcinku polskim.

Pracujemy wśród polskiej ludności pracującej, której absolutna większość mieszka na pograniczu z Polską faszystowską. Wśród tej ludności spotykamy jeszcze dużo przeżytków przeszłości: resztki ideologji „jedności narodowej". Znaczna część polskich mas pracujących pozostała jeszcze pod wpływem religji i kleru, wreszcie niemałą rolę odgrywają i przesądy drobno-szlacheckie, zwłaszcza na Białorusi, gdzie znaczna ilość ludności polskiej pochodzi z byłej drobnej szlachty.

Co zrobiliśmy w tym kierunku, aby pomóc warstwom pracującym, z byłej drobnej szlachty, zrozumieć nikczemność tego zabytku przeszłości, które służyło narzędziem wyzyskiwaczy, szkodliwość tych przesądów nie tylko w teorji, ale przedewszystkiem w praktyce, przy budownictwie kolektywów i t.p.?

Odpowiedź: zrobiliśmy bardzo niewiele.

Właśnie dlatego jest tak niebezpiecznym nacjonal-oportunizm na polskim odcinku, a zwłaszcza w obecnym czasie.

Tow. tow. Dąbal i Bruno Jasieński oświadczyli, że przyznają się do popełnionych błędów. Tow. H. Bobińska również złożyła oświadczenie, że uznaje za błąd polityczny wydanie swej antyproletarjackiej książki w Warszawie, jednak należy z całą stanowczością podkreślić, że nie zrozumiała całej powagi tego błędu. Między innemi powołuje się ona na to, że przed wysłaniem rękopisu tej książki do Warszawy, prosiła ona o radę wielu komunistów polaków i ci, jak twierdzi ona, pochwalili tę książkę i dzili jej wydać ją w Polsce. Ten fakt jeszcze raz świadczy o tym, że w szeregach komunistów polaków ma miejsce ugodowość w stosunku do nacjonal-oportunizmu. Jeżeli prawdą jest, że niektórzy komuniści-polacy czytali rękopis tej książki i dali zgodę na wydanie jej w Warszawie, to znaczy, że odpowiadają oni politycznie za antyproletarjacki czyn tow. H. Bobińskiej.

Tow. Heltman publicznie oświadczył, że w najbliższym czasie przystąpi do samokrytyki. Upłynął już prawie rok czasu od złożenia deklaracji, a tow. Heltman, ani myśli się skrytykować. Uważamy, że już wielki czas, aby z tym skończyć. Albo — albo, tow. Heltmanie, tak należy postawić sprawę!

Tow. Cz. Jasiński (Eug. Przybyszewski) również zbyt długo namyśla się nad tym, czy należy zanalizować swe błędy.

Przyznanie się do błędów t.t. Dąbala i B. Jasieńskiego wcale nie oznacza, że niebezpieczeństwo nacjonal-oportunizmu zmalało. W obecnym czasie, w związku ze zwycięską ofenzywą socjalistyczną na elementy kapitalistyczne w naszym kraju, w związku z likwidacją kułactwa jako klasy na podstawie powszechnej kolektywizacji i gorączkowego przygotowania się do napaści zbrojnej na ZSRR państw kapitalistycznych, a w pierwszym rzędzie Polski faszystowskiej, niebezpieczeństwo nacjonal-oportunizmu stale wzrasta, to też należy walkę z nim spotęgować.

Bezwzględna walka z nacjonal-oportunizmem na polskim odcinku jest obowiązkiem każdego komunisty-polaka

List do redakcji

Łącznie z szeregiem artykułów w gazetach i czasopismach polskich („Trybunie Radzieckiej", „Poradniku Oświatowym", „Sierpie" i „Orce"), skierowanych przeciwko nacjonal-oportunizmowi, wśród których figuruje również moje nazwisko —a zwłaszcza łącznie z artykułem naczelnym w Nr. 104 (552) „Sierpa" p. t. „Narada wszechzwiązkowa o pracy wśród pracującej ludności polskiej" — komunikuję, co następuje:

Na naradę grudniową w Moskwie nie stawiłem się z przyczyn odemnie niezależnych. Telegraficznie zakomunikowałem naradzie o swym przyjeździe 4 grudnia r. b. Jednakże przyjazd mój nie mógł dojść do skutku z powodu niestawienia się w terminie umówionym mego zastępcy, bez którego nie mogłem zostawić samopas powierzonego mi Polskiego Teatru Państwowego w Kijowie w okresie trudności organizacyjnych. Nie mniej jednak uważam fakt nieobecności mojej na naradzie za wielki błąd polityczny, którego doniosłość uświadomiłem sobie po niewczasie.

Błąd ten starałem się w miarę możności naprawić na naradzie partyjnej towarzyszy polskich w Kijowie dnia 10-go grudnia r. b.

Ostre potępienie wszystkich moich błędów zarówno w opublikowanych artykułach jak i w praktycznej mojej działalności w charakterze kierownika Polpratu" a następnie dyrektora Polskiego Teatru Państwowego w Kijowie - uważam za absolutnie słuszne — Wygłaszane przeze mnie poglądy, zbliżone do poglądów t. t. Dąbala i Jasieńskiego, a ogłoszone w „Kulturze Mas" w marcu r. b. uważam za błędne, nacjonal-oportunistyczne, szkodliwe i idące na rękę naszym wrogom klasowym oraz faszyzmowi polskiemu, zwłaszcza teraz, w okresie ostrej walki klasowej, uaktywnienie oporu i ataku przebywających w ukryciu elementów kontrrewolucyjnych i wobec wzmożonych przygotowań do interwencji imperjalistów wszelkiej maści.— W szczególności ustęp:

„Tempo budownictwa socjalistycznego i towarzyszących mu zmian społecznych jest tak szybkie, iż sztuka teatr zwłaszcza — nie może za niemi nadążyć. Trzeba sobie jednak jakoś radzić. Poprzestać na przekładach z rosyjskiego byłoby nie celowe i ze względu na brak ustalonej terminologji polskiej, coby jeszcze bardziej zachwaścił mowę sceniczną, a więc i mowę słuchaczy i ze względu na to, iż zespół jest narazie zbyt słabo przygotowany do odtworzenia skomplikowanych tematów dnia dzisiejszego"—

— jako ustęp, zdradzający oportunizm prawicowo-nacjonalistyczny, z całą bezwzględnością potępiam.

Jeszcze grubsze odchylenie prawicowo-oportunistyczne przebija z dalszego ustępu:

— „Poprzestać więc musi na rzeczach dalszych m że pod względem aktualności, lecz bliskich widzowi polskiemu".—

— bo pod „widzem polskim", któremu jest „bliska" tematyka nie związana z budownictwem socjalistycznym i wzmożoną walką klasową, ukrywają się zazwyczaj elementy nie tylko drobnomieszczańskie, lecz i kułackie. — Poglądy te, których niebezpieczeństwo klasowe uświadomiłem sobie, niestety, zbyt późno, muszą być zwalczane z całą bezwzględnością, ostro i po bolszewicku.

Na praktyce walkę z tego rodzaju nastawieniem prowadzę od połowy Kwietnia r. b., kiedy na deski sceniczne „Polpratu" wprowadziłem tłumaczoną przezemnie z ukraińskiego sztukę Mikitenki: „Dyktatura". Linję tę kontynuuję wytrwale w repertuarze Państwowego Teatru Polskiego w Kijowie. Już w październiku brygada szturmowa aktorów naszego teatru przygotowała w moim tłumaczeniu i reżyserji sztukę rosyjskiego autora „Czerwony Siew" i wyjechała z nią na obsłużenie kampanji siewnej do 8 wsi polskich rejonu Emilczyńskiego — Następnie roboty nad wielkim repertuarem Państwowy Teatr Polski w Kijowie rozpoczął od tłumaczonej przeze mnie sztuki autora białoruskiego, t. Kczeca— „Huta"- sztuki, której treść stanowi industrjalizacja, wynalazczość robotnicza, współzawodnictwo socjalistyczne i entuzjazm brygad szturmowych, przezwyciężających wszystkie trudności. Zarazem jednak stwierdzam swój błąd polegający na tym, iż jednocześnie ze zwrotem radykalnym w swej praktyce teatralnej nie ogłosiłem w swoim czasie, będąc nadmiernie obciążony pracą organizacyjną, gospodarczą i artystyczną, odpowiedniego listu, potępiającego moje poprzednie błędy. List ogłoszony w ukraińskiej „Prawdzie Proletarjackiej" w Kijowie— w odpowiedzi na artykuł tow. Politura z powodu wystąpienia tow. Jasieńskiego na łamach tejże gazety uważam obecnie za niewystarczający i nie dość ostro zwalczający zarówno moje błędy, jak i błędy t. t. Dąbala i Jasieńskiego.— Jedynym (zbyt szczupłym jednak) zadeklarowaniem zmiany stanowiska mego w sprawach kultury proletarjackiej mniejszości narodowościowych i w tej liczbie polskiej kultury proletarjackiej był ogłoszony w Nr. 70 „Trybuny Radzieckiej" mój artykuł o Olimpjadzie teatrów narodowościowych w Moskwie.

Stwierdzam zarazem że na stanowisku dyrektora Państwowego Teatru Polskiego w Kijowie popełniłem również szereg błędów i wykroczeń dyscyplinarno-partyjnych, niedopuszczalnych bezwzględnie, a powstałych w znacznej mierze wskutek ostrego zaburzenia nerwowego od przeładowania pracą. Błędem było umieszczenie w ogłoszeniu, rozesłanemu w początku sezonu do redakcji gazet polskich o poszukiwaniu aktorów dla Teatru Polskiego w Kijowie zdania, w którym mowa, „że pierwszeństwo mają aktorzy pochodzenia polskiego — zdanie to bowiem zawiera w sobie nastawienie szowinistyczne. Błąd mój w danym wypadku polega na tym, że ustąpiłem przy redagowaniu tego afiszu naleganiom urzędowego pełnomocnika LKO Ukrainy, inspektora teatrów tow. Hetmana, który żądał ode mnie, by podkreślić właśnie kompletowanie zespołu aktorskiego z „polaków z pochodzenia" - Jako partyjnyk i odpowiedzialny kierownik tworzącej się wielkiej placówki polskiej kultury proletarjackiej nie powinienem był ustąpić tow. Hetmanowi, partyjnikowi, którego ujmowanie zagadnienia kultury mniejszości narodowościowej w ZSRR w danym wypadku było całkowicie szowinistyczne, niezgodne z linją leninowską naszej partji i jako takie musi być zwalczane. Błąd mój poniekąd uważam za złagodzony przez to, iż w praktyce swej nigdy nie przestrzegałem narzuconej mi przez tow. Hetmana zasady szowinistycznej, lecz, przeciwnie, postępowałem według zasad szeroko stosowanego internacjonalizmu.

Dzięki energicznemu zwalczaniu moich błędów przez towarzyszy polskich uświadomiłem sobie całą szkodliwość błędnego, prawicowo-oportunistycznego nastawienia moich dawnych poglądów, wypaczających linję gieneralną partji w polityce narodowościowej. Uświadomienie sobie tych błędów nakłada na mnie obowiązek demaskowania wszędzie przejawów prawicowego oportunizmu i szowinizmu i zwalczania go wszelkiemi sposobami w myśl uchwał XVI zjazdu naszej partji— jedynego wodza proletarjatu, który go prowadzi do zwycięstwa.

Z proletarjackim pozdrowieniem

Witold Wandurski.

Kijów, 13 grudnia 1930 r.

O przededniu zjazdów komsomołu

Komsomoł znajduje się w przededniu swoich zjazdów. 6 stycznia odbędzie się zjazd komsomołu Ukrainy, a 15 stycznia IX — Wszechzwiązkowy. Za okres ubiegłych dwuch i pół lat od poprzednich zjazdów komsomoł w kraju budującego się socjalizmu wyrósł na potężną organizację masową młodzieży proletarjackiej, która obecnie w swych szeregach liczy ponad trzy miljony osób.

Udział organizacji komsomolskiej w bieżących kampanjach polityczno - gospodarczych wzrósł ogromnie i nabiera dzisiaj wielkiej wagi politycznej.

Osiągnęliśmy to dzięki temu, że komsomoł niezachwianie kroczył do swych zwycięstw po Leninowskiej drodze generalnej linji partji **tocząc walkę na dwa fronty**. Przedewszystkim przeciwko odchyleniu prawicowemu, jako głównemu obecnie niebezpieczeństwu, zwalczając zarazem stanowczo „lewicowe" zaskoki, dwulicowość i pojednawczość.

Komsomoł w swej praktycznej codziennej pracy i walce, w toku urzeczywistnienia swego bojowego hasła **„frontem do zadań gospodarczych"**, hartował się w duchu bolszewickiej nieubłaganej walki z wszelkiemi zboczeniami i tę walkę będzie prowadził i nadal.

Mieliśmy oportunistyczne wystąpienie Butyrkina, Towstuchy, Stena, Szackina i innych, którzy twierdzili, że w komsomole „jest kryzys", krzyczeli o „politycznej tępocie komsomołu". o tym, że komsomoł „traci swoją rewolucyjność", wzywali do rewizji gieneralnej linji i próbowali zepchnąć rozwój komunistycznego ruchu młodzieżowego z torów leninowskich, ale komsomoł po bolszewicku zahartowany w walce z oportunizmem dał druzgocącą odprawę tym wrogim twierdzeniom.

Komsomoł od VII zjazdu Ukrainy i VIII Wszechzwiązkowego w przeciągu dwuch i pół lat, pod kierownictwem partji bolszewickiej rozszerzył i pogłębił swoją pracę praktyczną i **dopiął zasadniczo wykonania swego hasła „frontem do zadań gospodarczych"**. Komsomoł bierze czynny udział w pracy na wszystkich odcinkach frontu budownictwa socjalistycznego, organizując wokół siebie masy młodzieży pracującej, tworząc za pośrednictwem współzawodnictwa socjalistycznego, szturmowość, hołownik społeczny—nowe formy pracy komunistycznej, wychowując w tych formach miljonowe masy młodzieży pracującej ZSRR.

W mieście wokół walki o wykonanie planów przemysłowo-finansowych, w fabryce — o dyscyplinę pracy, o podniesienie wydajności pracy, walki o jakość produkcji, o racjonalizację, o zdobycie wiedzy technicznej, bohaterskiej walki o węgiel, o socjalistyczne natarcie na całym froncie, o pięciolatkę w ciągu czterech lat, wokół tego wszystkiego głównie była skoncentrowana cała aktywność komsomołu i młodzieży proletarjackiej.Na wsi— walka o kolektywizację i zniszczenie kułactwa, jako klasy na podstawie kolektywizacji powszechnej, zakupy zboża, siewy, mobilizacja środków i inne. Oto co było zasadniczym programem udziału komsomołu w życiu polityczno-gospodarczym na wsi i w mieście. Na froncie kulturalnym komsomoł prowadzi walkę o powszechne nauczanie, o politechnizację szkoły, o likwidację niepiśmienności. Komsomoł przytym rozwinął masowy pochód o zdobycie wiedzy, teorji rewolucyjnej, o zdobycie nauki marksistowsko-leninowskiej.

Cała ta praca odbyła się w warunkach zaostrzonej walki klasowej. Wróg klasowy, czując swą bliską zagładę, którą mu niesie potężny rozwój budownictwa socjalistycznego, wytęża swe siły, stawia wściekły opór temu budownictwu przez wszelką kontrrewolucyjną szkodniczą działalność i przygotowywanie interwencji. Proces „prompartji" dobitnie pokazał szerokim masom pracującym, co szykuje świat kapitalistyczny przeciw ZSRR i co szykowali szkodnicy z „prompartji".

Na szykowanie interwencji komsomoł i masy młodzieży proletarjackiej odpowiadają wzrostem nowej fali entuzjazmu na barykadach walki o wykonanie pięciolatki w ciągu czterech lat, powstają setki nowych brygad szturmowych, młodzi robotnicy stają do szeregów szturmowców, stają do szeregów komsomołu. Przedzjazdowy apel młodzieży robotniczej do komsomołu staje się potężnym bodźcem wykonania hasła **„100 proc. młodzieży robotniczej do komsomołu"**.

Obok tych zdobyczy komsomołu mamy znaczne postępy w pracy komsomołu wśród polskiej młodzieży pracującej. Wzrosła ilość komórek komsomolskich we wsiach polskich. Polska młodzież pracująca zasila szeregi komsomołu. Dowodem tego, może służyć Marchlewska organizacja komsomołu, w której w okresie 7-go zjazdu komsomołu Ukrainy **było zaledwie 200 komsomolców**, a obecnie **jest ponad 600 osób.**

Narówni z tym, znacznie wzrosła aktywność polityczna polskiej młodzieży pracującej, która ramię przy ramieniu z młodzieżą pracującą innych narodowości walczy aktywnie o budownictwo socjalistyczne.

Zjazdy komsomolskie odbędą się pod znakiem jeszcze większego mobilizowania uwagi całego komsomołu i młodzieży pracującej wokół zadań budownictwa socjalistycznego trzeciego roku pięciolatki, wokół bojowego przeprowadzenia wyborów do rad i przygotowania się do drugiej bolszewickiej wiosny.

Urzeczywistnienie wszystkich zadań komsomołu na danym etapie budownictwa socjalistycznego będzie możliwe pod warunkiem ostatecznego utrwalenia zwrotu komsomołu frontem do zadań gospodarczych, powiązanego z codzienną walką o gieneralną linję partji, walką przeciwko wszelkim odchyleniom od tej linji.

W praktyce budownictwa, walki o wysokie tempo, o socjalistyczne rekordy trzeba wychowywać w masach komsomolskich i w masach młodzieży robotniczej prawdziwy i głęboki bolszewicki światopogląd.

Komsomoł zmierza ku swym zjazdom zwarty i zahartowany w walce o gieneralną linję partji. Z tym hartem komsomoł będzie dalej kroczyć pod kierownictwem partji leninowskiej do nowych zwycięstw.

St. S—i.

OPORTUNIŚCI I BIUROKRACI ZRYWAJĄ ZAOPATRYWANIE ROBOTNKÓW

Czyżówka, rej. Nowogród-Wołyński.

Nie zważając na to, że w kooperacji Czyżówieckiej pracuje 4 pracowników etatowych, w pracy kooperacji jest szereg braków.

Fundusz towarowy dla zabezpieczenia robotników przemysłu leśnego jest dość duży. Leży on **już** od miesiąca i robotnicy nic o **tym** nie wiedzą, pomimo, że wielu z nich potrzebuje tych towarów.

Nie lepiej również przedstawia się sprawa z zaopatrzeniem dziatwy szkolnej w odzież. W kooperatywie leży dużo palt dziecięcych i **w** przeciągu miesiąca nic nie zrobiono, aby je sprzedać i zaopatrzyć dziatwę.

Rada wiejska zebrała 504 książeczki kooperacyjne w celu ponownej rejestracji, ale w ciągu dwuch tygodni nic jeszcze nie zrobiono.

Placówka korespondencka.

UKRAINA ZACHODNIA POD JARZMEM FASZYZMU POLSKIEGO

WIĘZIENIA PRZEPEŁNIONE SĄ WIĘŹNIAMI POLITYCZNEMI

Największa część więźniów — to działacze ruchu robotniczo-włościańskiego. Wśród uwięzionych jest dużo tych, którym przypisują udział w podpalaniach i rujnacji majątków obywatelskich i kułackich. W więzieniu Bereżańskim jest zamkniętych ponad 100 więźniów politycznych. Niedawno zorganizowali oni głodówkę, domagając się przyśpieszyć śledztwo i sąd. W więzieniu Samborskim jest 30 włościan ukraińskich. Niedawno 22 więźniów w więzieniu Przemyślskim urządziło burzliwą demonstrację na znak protestu przeciwko rozprawie nad 3 więźniami politycznemi. W więzieniu Łuckim na Wołyniu siedzi około 50 więźniów politycznych.

NOWA FALA ARESZTÓW

Ostatnio na Ukrainie Zachodniej znów wzrosła fala aresztów, głównie działaczy i uczestników ruchu robotniczo - włościańskiego. W rejonie Poryckim zaaresztowano ponad 10 członków Sielrobu.

We Lwowie aresztowano 19-letniego robotnika, członka Sielrobu. W Krośni policja polska aresztowała 4, którzy niby to należeli do partji komunistycznej.

STRASZNE WIDMO GŁODU

Jako rezultat okropnego kryzysu ekonomicznego, który najbardziej ostro w Polsce odczuwają zachodnio-ukraińskie ziemie, powstaje straszne widmo głodu. Z szeregu zachodnio-galicyjskich powiatów, szczególnie z Podkarpacia powiadamiają, że ludność włościańska głoduje. Odżywają się różnemi odpadkami. W związku z tym, wśród ludności rozpowszechniają się choroby i epidemje.

Zamknięcie III sesji WUCKW

28 grudnia ub. r. została zamknięta 3 sesja WUCKW. Na ostatnim posiedzeniu zastępca sekretarza WUCKW tow. Gorliński zrobił referat o najważniejszych aktach ustawodawczych, uchwalonych przez prezydjum WUCKW w okresie pomiędzy 2 i 3 sesją WUCKW. Sesja WUCKW zatwierdziła wszystkie uchwały, powzięte przez prezydjum.

Sesja jednogłośnie zatwierdziła uchwałę w związku z referatem t. Czubara o kontrolnych cyfrach gospodarstwa ludowego USRR na 1931 rok, uchwałę o jednolitym planie finansowym i państwowym budżecie USRR i uchwałę o poprzednich podsumowaniach reform administracyjnej, stanie i zadaniach miejscowego aparatu radzieckiego.

Następnie sesja rozpatrzyła szereg zagadnień organizacyjnych.

Zatwierdzono uchwałę WUCKW o utworzeniu jeszcze jednej posady zastępcy sekretarza WUCKW, co wywołane zostało rozszerzeniem się zakresu roboty prezydjum i sekretarjatu WUCKW i przejściem na system rejonowy administrowania. Sesja zatwierdziła również uchwałę prezydjum o obraniu na tę posadę t. M. Michajlika. Tow. Michajlika uchwalono przeprowadzić z kandydatów do członków WUCKW i obrano go do składu prezydjum WUCKW.

Następnie t. Wasylenko zawiadamia, że w składzie organizacji szkodniczych, wykrytych przez organy GPU, był członek WUCKW, inżynier Głowacki, który prowadził aktywną robotę szkodniczą na transporcie. Inżynier Głowacki w liście, adresowanym do przewodniczącego WUCKW t. Pietrowskiego, przyznał się do popełnionych przestępstw.

Sesja uchwaliła usunąć Głowackiego ze składu WUCKW, odebrać mu tytuł bohatera pracy i order „Czerwonego Sztandaru Pracy".

Przewodniczący WUCKW tow. Pietrowski w krótkim przemówieniu podsumował pracę sesji. Na propozycję t. Pietrowskiego sesja uchwaliła wysłać do tow. Mołotowa telegram w związku z mianowaniem go przewodniczącym Rady Komisarzy Ludowych ZSRR.

Zakończywszy swoje przemówienie, t. Pietrowski ogłasza **trzecią sesję WUCKW za zamkniętą.**

Faszyści czescy otwarcie nawołują do interwencji przeciwko ZSRR

FALA OSZCZERSTW NA ZWIĄZEK RADZIECKI I BAJKI O „DEMPINGU" RADZIECKIM

Znany przywódca faszystowski Gajda (kierownik czechosłowackiej interwencji na Syberji) na zebraniach faszystowskich otwarcie nawołuje do interwencji przeciwko ZSRR. Gajda, między innemi, oświadczał:

„Na granicach z Rosją w odpowiedniej chwili powinna zjawić się, chociaż niewielka, ale zato dobrze uzbrojona i pewna armja, która wystąpi jako awangarda emigracji i całego słowiaństwa. Czechy powinny wstępować do szeregów wszechsłowiańskiej ligi pomocy ludowi rosyjskiemu".

BUDŻET FRANCUSKI — BUDŻET NOWEJ WOJNY

Tow. Kaszen wykrywa w organie francuskiej kompartji „L'Humanite" nowe przygotowania wojenne Francji, skierowane przeciw ZSRR. Przypomina on, że nie tylko zwiększa się co roku wojenny budżet Francji, ale zwiększają się również skryte asygnowania na potrzeby wojskowe, które przeprowadza się według innych paragrafów budżetu. **Do 12½ miljardów franków przeprowadzonych na budżet ministerjum wojny, należy dodać 2½ miljarda kredytów ministerjum awjacji i setki miljonów asygnowanych według budżetu ministerjum spraw wewnętrznych na utrzymanie żandarmerji.** Do asygnowań wojennych Francji należy według zdania t. Kaszena dodać **jeszcze pożyczkę, udzieloną Rumunji, Polsce i innym małym państwom, które znajdują się w zależności od Francji i które wykorzystują** udzielone im przez Francję kredyty dla wojennych przygotowań przeciwko ZSRR.

Tow. Kaszen zaostrza uwagę francuskich proletarjuszy na sprawie obłudnie-pokojowej pozycji rządu francuskiego i aktywnym udziale reformistów w przygotowaniach do wszystkich wojn.

ŻOŁNIERZE ARMJI GIENERALSKICH ODMAWIAJĄ SIĘ WALCZYĆ Z CHIŃSKĄ ARMJĄ CZERWONĄ

W prowincji Chubej wybuchło szereg powstań wśród oddziałów urzędowych, wysłanych przeciwko czerwonym. W mieście Sińczżou powstała jedna brygada, która połączyła się z miejscową policją i rozbroiła 3.000 żołnierzy. Powstańcy zjednoczyli się z oddziałem czerwonoarmistowskim. Przeciwko powstańcom zostało wysłane wojsko, które jednak nie odważyło się wystąpić. Również zbuntowała się dywizja w Syszami i Daogouszu (Chanań).

WZROST BEZROBOCIA W STANACH ZJEDNOCZONYCH

Według danych ministerjum pracy Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej liczba robotników, zatrudnionych w przemyśle, zmniejszyła się z października roku zeszłego o 2 miljony osób.

W ciągu 12 miesięcy od września 1929 r. do 1 września 1930 r. na wielkich linjach kolejowych w Stanach Zjednoczonych zwolniono 261 tysięcy robotników.

Głód kroczy po ulicach Niemiec

BURZLIWE DEMONSTRACJE BEZROBOTNYCH NARUSZYŁY ŚWIĄTECZNY „POKÓJ" BURŻUAZJI

W związku z pochodami głodowemi bezrobotnych, które odbyły się pierwszego dnia świąt „bożego narodzenia" w Hambernie, Milhajmie i Duisburgu (Zagłębie Rur) — odbyły się starcia pomiędzy bezrobotnemi a policją. W Duisburgu aresztowano 72 osoby. W Milhajmie komsomolcy oblili naftą dużą choinkę — symbol świąt „bożego narodzenia" i spalili ją na placu przed budynkiem magistratu.

W Monachjum (Bawarja) nabożeństwo w jednym z głównych kościołów miasta zostało przerwane naskutek burzliwej demonstracji bezrobotnych w rejonie kościoła. W Hamburgu, w noc pod „boże narodzenie" bezrobotni wybili kamieniami szyby w mieszkaniu naczelnika policji socjal-demokraty Szenfeldera, który, jak było ogłoszono, zabronił wszelkich ulicznych demonstracji. Nie zważając na ten zakaz 24 grudnia w Hamburgu odbyła się **potężna demonstracja bezrobotnych.**

PAŁKI GUMOWE PRZECIWKO BEZROBOTNYM W NOC POD „BOŻE NARODZENIE".

W wilję świąt „bożego narodzenia" w burżuazyjnych kwartałach Wiednia odbyły się demonstracje bezrobotnych. Bezrobotni maszerowali pod hasłami: **„Jesteśmy głodni, precz z faszyzmem. Pracy i chleba".** Demonstranci usiłowali przejść do dużych sklepów spożywczych. Policja gumowemi pałkami rozpędzała bezrobotnych.

„Rote Fahne" oświadcza, że bezrobotni w przyszłości także nie pozwolą burżuazji spokojnie świętować swoich świąt.

Do wszystkich miejscowych komitetów partyjnych, rejonowych komitetów partyjnych i redakcji gazet

W końcu stycznia „Prawda" na mocy uchwały KC zwołuje wszechzwiązkową naradę w sprawie zagadnień ruchu robotniczo-włościańsko-korespondenckiego.

W przygotowawczej pracy do narady winny wziąć czynny udział wszystkie organizacje partyjne i nasza prasa. Przygotowawcza praca do narady ma polegać na masowym przeglądzie i samosprawdzeniu ruchu robotniczo-włościańsko-korespondenckiego, oraz pracy dolowej i kierownictwa partyjnego nad nią.

Przegląd prowadzi się pod hasłami samosprawdzenia i przygotowania kierowniczej i dolowej pracy dla wykonania zadań trzeciego roku pięciolatki. Wydział kultpropu KC proponuje wszystkim gazetom rozwinąć systematyczny przegląd prasy dolowej na łamach gazet. Przeprowadzić sprawdzenie szeregu gazet fabrycznych z wielkim nakładem i ściennych. Przeprowadzić zloty korespondentów robotniczych i włościańskich; RKP i komórki winny omówić sprawę o stanie kierownictwa ruchem robotniczo - włościańsko - korespondenckim i prasą dolową w rejonach, wsiach oraz na przedsiębiorstwach.

Redakcje gazet centralnych, rejonowych i RKP powinny nie później, niż do 10-go stycznia nadesłać do wydziału kultury i propagandy KC materjały zbadanej prasy i materjały o stanie ruchu robotniczo - włościańsko - korespondenckiego wraz z swojemi propozycjami.

Kierownik wydziału kultur-propagandy KC CHWYLA.

Kierownik sektoru prasy NIKITOW.

Wieś Iwanówka winna wkroczyć na drogę socjalistyczną

NALEŻY ZLIKWIDOWAĆ OSPAŁOŚĆ, CIEMNOTĘ I ZABOBONY RELIGIJNE

Iwanówka, rej. Nowogródzko-Wołyński

Iwanówka liczy około 250 zagród polskich. Pod względem pracy społecznej wieś ta jest bardzo zacofana, niema prawie aktywu ani organizacji partyjnej i komsomolskiej. Jest we wsi szkoła polska, w której pracuje dwuch nauczycieli. W szkolnictwie również są braki. Dużo dzieci niema obuwia i ubrania. Włościaństwo pragnie wybudowania innej szkoły i chaty-czytelni.

We wsi **zorganizowano inicjatywną grupę kolektywu w składzie 22 gospodarstw**, lecz rada wiejska trzyma listę członków tej grupy u siebie i nic nie robi, żeby zorganizować kolektyw, tłumacząc się tym, że nie otrzymuje żadnej pomocy w tej pracy. Nad Iwanówką wzięła szefostwo czyżowiecka fabryka papieru, która posiada znaczny aktyw, organizację partyjną i komsomolską. Ale szefowie zapomnieli o swoich obowiązkach, nie okazując wsi żadnej pomocy, nie postarali się o wychowanie we wsi nocnego aktywu.

„Sierpa", „Głosu Młodzieży" i innych gazet włościaństwo nie prenumeruje. Kułactwo szerzy swoje wpływy za pomocą organizacji religijnych. Niedawno do Nowogród-Wołyńska przyjeżdżał ksiądz z Żytomierza sprzedawać opłatki.

Z tym stanem pracy, jaki jest w Iwanówce, nie można się pogodzić. Okres wzmożonego natarcia socjalistycznego całym frontem wymaga likwidacji wyrw, podniesienia placówek zacofanych na wyższy poziom. **Iwanówka winna się obudzić i pójść po drodze budownictwa socjalistycznego.** Dopomóc jej w tym powinni szefowie i rejon.

Krawczenko.

O środkach przeciwko rabunkowemu niszczeniu koni

(Uchwała CKW i RKL)

Dla zdecydowanej walki z rabunkowym niszczeniem koni, oraz dla powstrzymania brakowania i uboju koni zdatnych do gospodarstwa i przychówku — WUCKW i RKL USRR postanowiły:

1. Złośliwe doprowadzanie koni i przychówku do stanu gospodarczej niezdatności (kaleczenie, pozostawienie bez dozoru, niekarmienie i t. d.) w celu niszczenia ich — rozpatrywać jako przestępstwo.

2. Za przestępstwa, wymienione w art. 1 nakłada się w porządku administracyjnym karę w rozmiarze do 10-ciokrotnej wartości zwierzęcia według miejscowych cen zakupowych.

U kułaków oraz prywatnych kupców, którzy naumyślnie łamią tę uchwałę lub namawiają do tego innych, RKW i rady miejskie, wydzielone w oddzielne jednostki administracyjno-gospodarcze, mają prawo prócz tego, skonfiskować całe, należące do nich bydło lub jego część. Równocześnie osoby te przyciąga się do odpowiedzialności kryminalnej na podstawie art. 75 Kodeksu Kryminalnego USRR (zbiór ustaw USRR, 1930 rok, Nr. 4, art. 44).

3. Brakowanie koni i przychówku końskiego oraz ubój ich na rzeźniach i punktach uboju zezwala się dokonywać gospodarstwom radzieckim, kolektywom, organizacjom kooperacyjnym i gospodarstwom indywidualnym tylko za zezwoleniem miejscowego organu weterynaryjno-sanitarnego dozoru na mocy specjalnej instrukcji Ludowego Komisarjatu Rolnictwa USRR.

4. Osoby urzędowe instytucji państwowych i przedsiębiorstw oraz organizacji kooperacyjnych, szczególnie przewodniczących i członków zarządów kolektywów, łamiących prawidła tej uchwały, przyciągnąć do odpowiedzialności karnej, jako za przestępstwa służbowe.

5. Zobowiązać RKW i rady miejskie, wydzielone w oddzielne jednostki administracyjno - gospodarcze przeprowadzić rejestrację koni i przychówku końskiego, zarówno w gospodarstwach indywidualnych, jak i w gospodarstwach radzieckich w porządku, oznaczonym w instrukcji państwowej komisji planowania USRR.

6. Zabronić gospodarstwom radzieckim, kolektywom i organom państwowym sprzedawać konie i przychówek koński osobom prywatnym.

Gospodarstwom indywidualnym wzbronić sprzedaż koni i przychówku końskiego bez odnośnego zezwolenia rady miejscowej.

7. Zobowiązać RKW i rady miejscowe wydzielone w oddzielne jednostki administracyjno-gospodarcze:

a) w ciągu 10 dni szeroko zapoznać ludność z tą uchwałą;

b) skasować wszystkie poprzednie miejscowe obowiązkowe uchwały w sprawach normowanych przez tę uchwałę;

c) przeprowadzić wśród kolektywistów, parobków i biedacko-średniackich mas wsi szeroką kampanję wyjaśniającą w sprawie ochrony koni i przychówku końskiego.

Uchwałę tą wprowadzić w życie telegraficznie.

Charków, 29 grudnia 1930 roku.

SPROSTOWANIE

W rezolucji zjednoczonego plenum KC i CKK WKP(b) „O planie gospodarki ludowej na 1931 rok" („Sierp" Nr 111 z dnia 28 grudnia) na drugiej stronicy w 5 szpalcie u dołu wydrukowano:

„Nadchodzący 1931 roku będzie rokiem nowych zdobyczy, nowych olbrzymich zdobyczy socjalizmu w jego walce z kapitalizmem. Wykonanie planu w dziedzinie kolektywizacji da absolutną przewagę elementom socjalistycznym nad elementami kapitalistycznemi wsi, umocni sojusz klasy robotniczej z pracującemi masami włościaństwa i zakończy budowę fundamentu ekonomiki socjalistycznej ZSRR. Będzie to zwycięstwo, posiadające znaczenie światowo-historyczne".

Powinno być:

„Nadchodzący 1931 rok **będzie** rokiem nowych zdobyczy, **nowych** olbrzymich zdobyczy socjalizmu **w** jego walce z kapitalizmem. Wykonanie planu w dziedzinie kolektywizacji da absolutną przewagę elementów socjalistycznych **nad odcinkiem indywidualnym wsi**, umocni sojusz kalsy robotniczej z pracującemi masami włościaństwa i zakończy budowę fundamentu ekonomiki socjalistycznej ZSRR. Będzie to zwycięstwo, posiadające znaczenie światowo-historyczne".

T. p. o. redaktora odpowiedz.
A. KLOTZ.

Міськліт 418-г Друкарня видавництва ЦК КП(б)У «Комуніст». Зам. № 9 Видавництво «Центрвидав».